

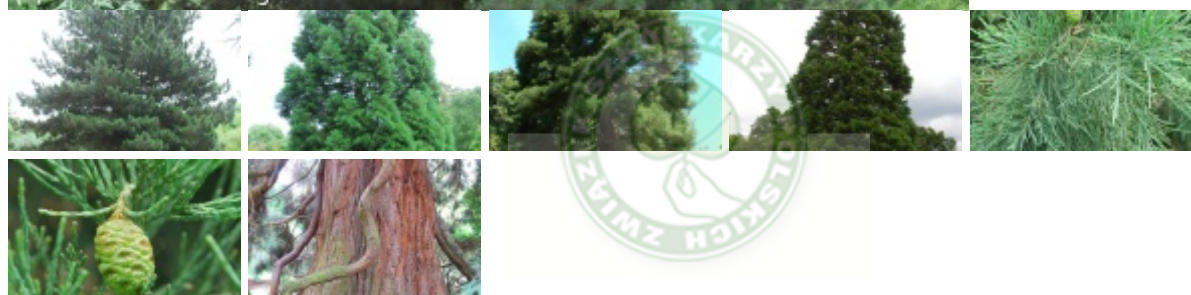
Sequoiadendron giganteum

mamutowiec olbrzymi

Synonim łaciński: *Sequoia gigantea*

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Jedno z najpotężniejszych drzew iglastych, dorastające do ponad 100 m wysokości (w Polsce rzadko ponad 30 m), odkryte w Kalifornii w 1850 r. Pokrój stożkowaty. Igły krótkie do 6 mm długości, sztydłaste, szarzielone. Szyszki jajowate, do 8 cm długości i 5 cm szerokości. Przeciętne wymagania glebowe i wilgotnościowe. Młode rośliny bardzo wrażliwe na mróz. Z wiekiem mrozoodporność rośnie.. Do uprawy wymaga żyznych i wilgotnych gleb oraz ciepłych, osłoniętych stanowisk w najcieplejszych rejonach Polski. Polecane do nasadzeń parkowych oraz kolekcji dendrologicznych. Gatunek wyróżniony w 1993 r. prestiżową nagrodą Królewskiego Towarzystwa Ogrodniczego.

autorzy opisu tekstowego: Szkołka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO Wiesław Szydło

zasięg geograficzny Ameryka Północna - Kalifornia, góry Sierra Nevada

grupa roślin iglaste

grupa użytkowa iglaste

forma drzewo

siła wzrostu roślina szybko rosnąca
wzrost typowy dla gatunku

pokrój	stożkowy
docelowa wysokość	od 15 m do 20 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
owoce	szyszki, szyszkojagody
nastłonecznienie	stanowisko półcieniste stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa gliniasta
walory	ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki soliter (pojedynczo)
nagrody	Wyróżniona w 1993r. nagrodą Królewskiego Towarzystwa Ogrodniczego.
strefa	7a

autor opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło, Szkołka Roślin Ozdobnych Wiesław SZYDŁO;

Producenci *Sequoiadendron giganteum* w Polsce

HORTULUS Piotr Bigoński Gospodarstwo Rolne Szkołka Roślin Ozdobnych